

SATHYA SAI INFORMATION E-TIDNING

HÖST / VINTER 2012

SANNING ✕ RÄTT HANDLANDE ✕ FRID ✕ KÄRLEK ✕ ICKE-VÅLD

Glöm icke-självet och kontempera över Självet. Amrita Dhara-tal 4/7 1996.....	3
Kärlek är den största enande kraften. Amrita Dhara-tal 5/7 1996.....	16
Kungsvägen till Gud, av Leonardo Gutter.....	26
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	31
Allsmäktig Gud, Gudomlig strålgans, av T.R. Sai Mohan.....	32

Sathya Sai information ges ut som e-tidning i pdf-format på hemsidan.

Den kan läsas på dator, läsplatta eller skrivas ut på skrivare som pdf-fil om så önskas. Kopiering för privat bruk tillåten.

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift.

Den utkommer som e-tidning med tre nummer per år.

Nästa nummer kommer i april 2013.

Glöm icke-självet och kontempera över Självet

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 4 juli 1996.

*O människa! Inrikta ditt liv på att utföra förtjänstfulla handlingar,
göra uppoffringar, utveckla kärlek,
tygla dina demoniska tendenser och
följa hängivenhetens väg.
« telugu-vers»*

ATT UTVECKLA HELIGA KÄNSLOR ÄR EN SANN ANDLIG ÖVNING

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Att lyckas bli född som människa är mycket sällsynt. Det är ännu mer sällsynt att vinna frid i det mänskliga livet. Från födelse till död undergår människans liv många förändringar, men det är underligt att hon själv inte inser denna sanning.

*I barndomen är man helt uppslukad av lek och
njuter av sina lekkamraters sällskap.
I ungdomen och medelåldern är man helt upptagen av att
odla världsliga relationer och tjäna pengar.
När man är gammal beklagar man att
man inte har än det ena och än det andra.
Man traktar fortfarande efter pengar
utan att ens vid denna mogna ålder kontempera över Gud.
På detta sätt förslösar människan sitt dyrbara liv.
« telugu-vers»*

Betrakta uppfyllandet av er plikt som en andlig övning

Människan har begåvats med hög intelligens. Eftersom hon inte vet hur hon bäst ska använda den väljer hon fel väg. Hon vet vad som är rätt och vad som är fel. När ni frågar någon varför han valt fel väg tillgriper han ursäkter som: "Det beror helt på mayas påverkan." Människor tror att alla denna världs illusioner är mayas spel. Vad är maya? Maya är bara ett namn utan verklig existens. Lärda personer kallar maya en dansmästare (nartaki) som får människan att dansa efter sin pipa. Hur kan ni få kontroll över denne dansmästare (nartaki)? Om ni kastar om bokstäverna i ordet 'nartaki' bildas ordet 'kirtana' (sång till Guds ära). Det vill säga, ni kan tygla maya genom att välja hängivenhetens väg och sjunga Guds lov.

Den som är helt försjunken i kärlek kan inte beskriva sin erfarenhet, precis som den som befinner sig under vattnet inte kan säga något. Bara den som upplever kärlek på en ytlig nivå kan beskriva den. Det är komiskt att personer som aldrig har känt och upplevt denna kärlek håller föreläsningar om kärlekens innersta väsen. Vilken andlig övning bör man välja för att erfara kärlek? Vad innebär egentligen andliga övningar (sadhana)? Verklig sadhana innebär att glömma icke-självet (anatma) och kontempera över Självet (atma), glömma okunnighet (avidya) och söka sann kunskap (vidya), glömma allt det förgängliga och bara tänka på det eviga.

Andliga övningar är inte begränsade till upprepande av Guds namn, botgöring, meditation och offerceremonier (yagna). Många kvinnor utför hängivet sina hushållsgöromål och tar hand om sin mans och sina barns behov. En del av dem känner sig missnöjda med att inte kunna delta i andliga aktiviteter såsom andlig samvaro (satsang) och lyssna till andliga tal, eftersom de måste tillbringa all sin tid med att utföra sina hushållsbestyr. Vad är det för stor merit ni skaffar er genom att delta i andliga aktiviteter när era hushållsuppgifter försummas? Verklig sadhana för en kvinna består i att ägna sig åt sina barn, göra sin man lycklig, hålla rent i huset och leva ett föredömligt familjeliv. Laga mat till mannen och barnen på morgonen

och på kvällen, sända barnen till skolan och hjälpa mannen komma i väg till arbetet och ta väl hand om huset är också en viktig andlig övning.

Ägna er åt andliga övningar för att växa andligt

Till och med dagliga hushållsgöromål som matlagning kan utföras som en högsta form av andlig övning. Att plocka bort små stenar från riset och rensa det från orenheter kan jämföras med *yogaövningen att utskilja skapelsen (kshetra) från dess skapare (kshetrajna) och yogaövningen att klassificera egenskaper som satviska, rajasiska eller tamasiska* som beskrivs i Bhagavadgita. Det kan också ses som yogaövningen att skilja mellan Gud (atman) och det som inte är Gud (anatman). I detta sammanhang motsvarar skapelsen (kshetra) stenarna som plockas bort från riset, och skaparen (kshetrajna) motsvarar riset. Kvinnorna kokar också grönsaker. Medan de skär dessa med kniven bör de tänka: "Jag skär inte grönsakerna, utan jag skär bort mina dåliga egenskaper med visdomens kniv." När de sedan sköljer grönsakerna bör de tänka att de sköljer dem i kärlekens vatten. När de sätter dem över elden och saltar och kryddar dem bör de tänka att de sätter dem över urskillningens eld och saltar och kryddar dem med orubblig tro och hängivenhet. Denna andliga övning kan främja deras andliga växt.

Modern i hemmet lagar till ett lätt mål av puris (indiskt bröd) till barnen på kvällen. Bara för att hon gör detta behöver hon inte känna sig ledsen för att hon inte kan delta i lovsång, och att all hennes tid tillbringas i köket. Medan hon plattar ut degbollen till den form brödet ska ha bör hon nära den heliga känslan att hon vidgar sitt hjärta. På motsvarande sätt bör hon när hon städar huset tänka: "Jag städar inte bara huset utan gör också mitt hjärta ädelt och rent." *Kroppen är ett tempel där Gud har tagit Sin boning.* Att utveckla heliga känslor är en sann andlig övning. Det tjänar ingenting till att gå till andliga möten, lyssna till andliga tal och sedan glömma allt när man kommit hem. Stanna i stället hemma och

utför hushållsbestyren på ett heligt sätt, det är den bästa andliga övningen. Att utföra sina plikter är den högsta formen av andliga övningar. Vad kan vara en mer upphöjd andlig övning än att följa denna heliga andliga väg? Träffar ni inte på många personer som bär ockrafärgade kläder och påstår att de avsagt sig världen, men som inte förmår överge sitt ego och sina världsliga bindningar?

Att befria sig från dåliga egenskaper är sann avsägelse

Under sin mycket framgångsrika resa genom landet för att sprida kunskapen om veda-skrifterna mötte Adi Sankara en framstående vedisk skriftlörd, Mandana Misra, och hade en diskussion med honom. Mandana Misras hustru, Ubhayabharati, var också en framstående lärd person och mycket vis. Hon levde i ett ashram och brukade undervisa sina lärjungar om rättfärdigt beteende. En dag begav hon sig tillsammans med sina lärjungar till floden Ganges för att ta ett bad. På vägen lade hon märke till en sannyasi, (en som avsagt sig världen) som låg i skuggan av ett träd och vilade huvudet på en torkad flaskformad kalebass som han använde till att förvara dricksvatten i. Han bevakade den mycket noga så att ingen skulle ta den ifrån honom. Ubhayabharati såg denne sannyasis bindning till kalebassen och sa till sina lärjungar: "Se! Denne man kallar sig sannyasi, men han är starkt bunden till en kalebass. Hur kan någon med så stark bindning avsäga sig världen?" Sannyasin hörde denna kommentar men sa inget just då.

När Ubhayabharati och hennes lärjungar återvände från floden kastade han kalebassen framför dem för att visa att han inte var bunden till den. Då Ubhayabharati lade märke till hans agerande anmärkte hon träffande: "Jag trodde att han bara var ett offer för världslig bundenhet, men han har också ett ego." Att kasta bort sin kalebass är inget tecken på världslig avsägelse. Det visar bara hans ego. Hur ska den som har bindningar och ego kunna bli en vis man och en sannyasi? Vad kan en sådan person vinna genom att utföra andliga övningar? Sedan sa Ubhayabharati till sannya-

sin: "Om ni av sagt er världen, varför håller ni då fast vid ert ego och era bindningar? Detta är inte bra." På detta sätt meddelade hon sannyasins kunskapen om verklig avsägelse och visade honom visdomens väg. Sannyasin föll ned vid Ubhayabharatis fötter och lovade henne att ge upp sitt ego och sin bundenhet och hädanefter i sitt liv tillämpa sann avsägelse. På liknande sätt förleds många att tro att de av sagt sig allt, men vad är det de av sagt sig? Vad är den verkliga betydelsen av avsägelse?

Avsägelse innebär inte bara att överge sin rikedom och sin familj och dra sig undan till skogen.

Verklig avsägelse innebär att ge upp dåliga egenskaper.

Detta är sann avsägelse (tyaga) och yoga.

« telugu-vers »

Många avsäger sig en del världsliga och materiella ägodelar, men det är inte verklig avsägelse. Ni bör ge upp dåliga egenskaper, dåliga handlingar, ego och gemena känslor som ni hyser. Det innebär sann avsägelse. Det är ganska lätt, inte särskilt svårt, att överge hemmets härd. Det ni bör ge upp är era dåliga egenskaper som får er att välja fel väg och orsakar stort lidande. Människor oroar sig för att deras liv påverkas av de nio planeterna, men det som verkligen orsakar människan lidande är inte dessa planeter utan bara bundenhet och hat. Människan kan uppnå frid när hon befriar sig från dessa egenskaper.

Ni behöver inte utföra någon speciell andlig övning för att vinna frid. Ni uppnår den när ni uppriktigt och efter bästa förmåga utför era plikter. Om ni är familjefader bör ni utföra de plikter som detta medför. Om ni lever som brahmachari i celibat bör ni följa dess principer. På samma sätt bör alla troget hålla sig till de plikter (dharma) som föreskrivits för deras skede av livet och helga sin tid genom att kontempera över Gud. Människorna i denna värld betar sig dock på ett märkligt sätt. De är inte mottagliga när det talas om andliga och upphöjda frågor, men de lyssnar med stort intresse när det talas om allsköns onda ting. Inte heller är två

öron nog för dem när det gäller att lyssna på ont skvaller utan de lånar även andras öron för att få höra elakt skvaller som dessa har hört.

Människor lyssnar inte till goda ord som kommer från hjärtat.

Däremot är de idel öra när det talas om onda ting.

Hur kan sådana människor uppleva Min gudomlighet?

Till vad nytta är all deras utbildning?

« telugu-vers»

Det är så här människan betar sig nuförtiden. Hon är inte intresserad av att se något gott, utan hon åtrår att få se allt som är ont. Hennes sinne är inte mottagligt för något gott, utan det är ständigt berett att gå helt upp i allt som är ont. Om hon ombeds tänka på något gott kan hon inte komma på något. Däremot kan hon utan ansträngning ägna sig åt onda tankar. De kommer till henne automatiskt. Vad beror det på? Hon har under sitt liv vant sig vid detta slag av beteende. Därför bör hon ändra sitt sätt att vara och utveckla goda vanor.

Kroppen förändras, men inte Gud (atman)

Grunden, det gudomliga, är en, men den framträder i många olika former. Betrakta denna blomstergirland. Den innehåller blommor med många olika färger, men den hålls ihop av en gemensam tråd. Tråden förändras inte. Den var likadan i går och kommer att vara likadan i morgon. Blommorna däremot var knoppar i går, blommor i dag och kommer att visna i morgon. Människokroppen kan liknas vid dessa blommor. Nu är ni unga och kan liknas vid fullt utslagna blommor, men så småningom kommer ni att åldras som visnande blommor. Det är kroppen som undergår alla förändringar. Den gudomliga principen (atman) som finns i kroppen har inte förändrats i förgången tid, förändras inte i nutid och kommer inte att förändras i framtiden. Den gudomliga tråden (Brahma sutra) kan liknas vid denna enda tråd som förbinder alla girlandens blommor.

Gud (Brahman) finns närvarande i alla varelser. Varelserna undergår förändring, men Gud förblir alltid densamme. Ni bör inte oroa er för kroppen som undergår ständiga förändringar. Ni bör målmedvetet anstränga er för att erfara det som är evigt. Det är den andliga övning ni bör utföra. Ni bör på rätt sätt utnyttja det sinne och det intellekt Gud givit er för att utföra denna andliga strävan.

Föreställ er ett glas med vatten och att det finns socker i botten på glaset. Ni kan inte känna smaken av sockret när ni dricker vatten från glaset övre del, men när ni noga rör om i vattnet med en sked kommer

allt vattnet i glaset att smaka sött. På samma sätt gäller att gudomlig sötma finns längst in i ert hjärta. Om ni rör om i era tankars vatten med det högre intellektets (buddhis) sked kommer det gudomliga att uppfylla hela ert hjärta. Detta är den andliga övning ni bör utföra. För att göra detta behöver ni inte uppsöka någon annan plats. Det kärll som är ert hjärta har ni alltid tillgång till, liksom gudomlig sötma och ert intellekts sked. Varför behöver ni då söka efter det gudomliga på någon annan plats? Var ska man söka? Vart ska man bege sig? Det är ren okunnighet att söka det gudomliga någon annanstans.

Gud finns i ert hjärta

Thyagaraja sökte efter Herren Rama överallt, men till sist insåg han att han inte behövde söka efter Denne Ende som alltid var med honom. Kungen av Thanjavur bjöd in Thyagaraja till sitt hov för att få lyssna till hans sånger och musik. Thyagaraja såg att det fanns många framstående personer där, och i all ödmjukhet inledde han sin konsert med sången *“Det finns många ädla själar. Jag bugar mig inför dem alla”*. Alla de församlade trollbands när de lyssnade till hans ljuva sång. För att belöna honom erbjöd kungen honom en summa pengar. Thyagaraja frågade då sig själv *“O sinne! Säg mig om lycka uppnås med hjälp av pengar eller genom närhet till det gudomliga”*. Efter att noga ha tänkt på saken tackade han nej till pengarna kungen erbjöd. Kungen sände sedan Thyagaraja tillbaka till hans by i en bärstol under vederbörliga hedersbetygelser.

När några rövare såg Thyagaraja färdas i en kunglig bärstol följde de efter honom, då de trodde att han måste ha mycket pengar med sig. När stolens bärare upptäckte rövarna sa de till Thyagaraja: *“Svami, vi förföljs av rövare. De kan till och med döda oss.”* Då sa Thyagaraja: *“Varför är ni rädda? Ni har inga pengar och det är dessa som är orsaken till rädsla. Bara de som har pengar är rädda. Varför skulle de som endast har en rikedom av dygder frukta rövare? Ni äger bara dygder, inga pengar. Var därför inte rädda”*. Efter en stund kom rövarna springande till Thyagaraja, föll ned vid hans fötter och sa: *“Vi ber er snälla ni, skydda*

oss, skydda oss". Thyagaraja frågade dem: "Vem ska jag skydda er mot? Varför ber ni mig rädda er? Vilken olycka har drabbat er?" De talade om för Thyagaraja att två unga män beväpnade med bågar och pilar hotade att straffa dem. När Thyagaraja, som tidigare sökt efter Rama överallt, hörde detta insåg han att Rama alltid var med honom. Då prisade han Rama med denna sång: "*O Rama! Du finns framför mig, bakom mig och på båda mina sidor*". Rama fick honom att inse Hans allestädesnärvaro genom att ge honom denna erfarenhet. Gud är alltid med sådana ädla själar och beskyddar dem på alla sätt i stunder av svårigheter. För att prisa Ramas barmhärtighet sjöng Thyagaraja följande sång och råkade i extas: "*Jag ber Dig Rama, bli min beskyddare*".

Till dess att en andlig sökare inser att Gud finns inom honom fortsätter han att söka efter Honom i den yttre världen. När han väl inser att Gud finns i hans inre behöver han inte utföra någon sadhana. Alla bör försöka förstå att Gud är allestädes närvarande. I själva verket är ni själva Gud. Er kropp är Guds tempel och ert hjärta är dess altare. Gud finns i ert hjärta. Ni bör inse denna sanning.

*Ni begår en synd när ni kritiserar någon annan.
Ni kan aldrig undgå dess konsekvenser,
eftersom den andre inte är någon annan än Gud Själv.
« telugu-vers »*

Dem ni betraktar som andra är egentligen inte det. De är i sanning det gudomliga förkroppsligat. Därför bör ni inte kritisera, håna eller se ner på någon. Vad är skälet? Gud finns i alla. När ni väl insett att Gud finns i alla kommer ni inte att känna någon oro. Vem ni än råkar möta bör ni älska och respektera. Låt Mig ge ett litet exempel.

I kärleken finns alla krafter

Pojken som talade tidigare är från Shimla. När han började i vår lågstadieskola för tio år sedan var han ett litet barn. Hans bror studerar också

här. Deras far tog med deras mor från Himachal Pradesh till Brindavan på en båt. Jag sa till deras mor: "Från och med nu är de Mina barn. Oroa er inte för dem." När modern överlämnade dessa barn till Mig sa hon: "O Moder Sai! Jag lämnar mina barn i Din vård." Efter dessa ord slöt hon sina ögon och tog sitt sista andetag. Jag tog med dessa barn till Prasanthi Nilayam där de fick börja i lågstadieskolan. Då sa denna pojke: "Sai är min verkliga moder." Deras fader var också lycklig över att få lämna dem i Min vård. Sedan den dagen har dessa pojkar inte gråtit. Fastän de är mycket känsliga höll de orubbligt fast vid löftet de gav Svami.

När ni väl helt förlitar er på Gud kommer ni aldrig mer att råka illa ut. Det är verkligt överlämnande. Deras mor dog, och deras far kommer inte hit så ofta eftersom han vet att Svami tar hand om dem. Varje dag ser Jag till dem, pratar med dem och frågar om de har det bra. Deras unga känsliga hjärtan är fulla av orubblig tro. I dag höll denna pojke ett mycket bra tal om tro eftersom hans hjärta genomsyras av tro. De lider inte av smärtan av separationen från sin mor. När denne pojke en gång mindes sin mor och började gråta tog föreståndaren för elevhemmet med honom till Mig. Hon sa: "Svami! Han äter inte och gråter hela tiden." Då gick han i första klass. Svami tog in honom i intervjurummet, materialiserade en ring till honom, talade vänligt med honom så att han blev glad. Sedan dess ler han alltid (lång applåd). Barn har ett heligt hjärta, och därför kan de erfara gudomlig kärlek. Äldre personer kan däremot inte erfara denna kärlek. Kärlek är ytterst helig och den kan skänka oerhört mod och enorm styrka. Dessa pojkar har kunnat leva lyckligt här eftersom Svami tar hand om dem. Skulle de vara lyckliga om de måste bo någon annanstans? Nej. Svami ger dem mer än tusen mödrars kärlek. Inte ens de som säger sig ha försakat världen kan förstå detta. De utför andliga övningar som upprepande av Guds namn och meditation, men till vilken nytta? Deras sinne domineras av ego och bundenhet.

Människan kan leva bekymmersfri i denna värld genom att följa kärlekens väg. Följer ni kärlekens väg kan ni uppnå allt: fysisk skicklighet, intellektuell förmåga och alla andra förmågor. Alla typer av förmågor ni

förvärvar i denna värld omfattas av kärleken. När ni äger guld kan ni låta tillverka vilka prydnadsföremål som helst av det. På motsvarande sätt kan ni åstadkomma allt när ni vunnit Guds nåd, för den är det enda ni behöver. Vad är större än den? Erfar därför denna gudomliga grund och handla i enlighet med den. Det räcker om ni ger upp alla era dåliga egenskaper. Om ni gör det behöver ni inte utföra några andliga övningar. Utveckla tron att den Gud ni tillber är inneboende i alla. Studenter bör utveckla känslan av alltings enhet. När ni gör det kan ni lyckas med allt. Välstånd och rikedom kan liknas vid passerande moln. De kommer och går. Lite av dem behövs dock för att kunna leva i denna värld.

Jag tar personligen hand om alla frågor, stora såväl som små. Eftersom ni inte vet detta känner ni er besvikna när Svami inte pratat med er. Jag kallar in elevhemsföreståndaren och diskuterar med honom, även småsaker. Fastän Jag har så många andra förpliktelser håller Jag mig informerad om var och en av studenterna (kraftig applåd). De trångsynta studenterna tänker dock: "Ack! Svami har inte talat med mig och inte tittat på mig", men Jag ser alla och håller Mig underrättad om att de har det bra. Pojken som talade tidigare sa: "Jag förlorade en mor men vann tusen mödrars kärlek." Hur många har så stor tur? Hur många kan säga så med sådan övertygelse? Det är därför han riktade sig till Mig i början av sitt tal med orden "Min Moder Sai". De som begåvats med en så fast tro beskyddas av den. Deras tro i sig leder till framgång på alla områden. På liknande sätt skänker kärlek all tänkbar framgång. Utveckla därför kärlek. Ni blir framgångsrika i all er strävan om ni utvecklar kärlek.

Iaktta tystnad och var disciplinerade

Det är ytterligare något viktigt som Jag vill säga er, och det är att ni bör upprätthålla disciplin. Som Jag sa till er i går bör ni alltid tala milt och kärleksfullt. Jag har också sagt till er att inte använda hårda ord i samtal med andra, men under de senaste månaderna har det blivit en slapphet

i disciplinen i Prasanthi Nilayam. Människor pratar alltför mycket när de går iväg efter lovsångens slut. När Jag valt ut hängivna för intervju och tagit med dem in reser sig människorna på verandan och också utanför denna och för mycket oväsen som om detta vore en marknadsplats. När programmet i templet är slut bör ni lämna templet, tyst kontemplerande över vad Svami sagt, i stället för att hänge er åt onödigt prat med varandra. På kvinnosidan för kvinnorna en hel del oväsen och på manssidan gör männen detsamma. De pratar och pratar oavbrutet! Inte bara här i templet och Prasanthi Nilayam utan också på gatan eller var ni än befinner er bör ni avstå från överdrivet pratande.

Disciplin bör följa er som en skugga vart ni än beger er. Inte bara på detta universitetsområde, utan också när ni går på gatan utanför, bör ni vara disciplinerade. Det viktigaste Gud förväntar Sig av er är disciplin. När programmet eller lovsången är slut bör ni gå hem under tystnad. Ni kan tala när ni kommit hem. Varken när ni befinner er i Prasanthi Nilayam eller någon annanstans har ni någon anledning att hänge er åt överdrivet pratande. Ni slösar bort en hel del energi genom att prata för mycket. Att lyssna till onödigt prat stör också er sinnesfrid. Ni blir nervösa när ni pratar för mycket. Ni drabbas också av minnesförlust. Därför bör ni strikt upprätthålla disciplin och förbli tysta. Män och kvinnor bör inte tala med varandra i templet. Det kan de göra när de gått hem, men prata varken onödigt mycket med varandra i basaren eller i templet eller någon annanstans. Inte bara det. En del äldre personer hänger sig åt onödigt prat inför studenter och är dåliga föredömen för dem. De äldre bör bete sig exemplariskt. Ni kan uppfatta det kosmiska ljudet OM (Sabda Brahman) när ni iakttar tystnad, så åtminstone från och med nu bör ni iaktta tystnad och upprätthålla disciplin. Dessutom bör ni inte använda hårda ord i samtal med andra som jag sa i går.

Lev ett kärleksfullt liv och betrakta kärlek som lika livsviktig som er andning. Tro på att kärlek är Gud. Att glömma kärleken är liktydigt med att glömma Gud. Låt ert tal genomsyras av kärlek. Låt ert liv präglas av medkänsla och självbehärskning. Uppnå det stadium där ni till och med glömmer tiden under kontemplerandet över Gud.

(Sathya Sai Baba avslutade Sitt tal med lovsången "*Govinda Krishna Jai...*")

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2011, s.34-42.

Kärlek är den största enande kraften

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 5 juli 1996.

*Vad är det för mening med alla andliga övningar
om man inte kan kontrollera sina sinnen?*

Till vad nytta är yoga utan självbehärskning?

Vad tjänar det till att upprepa Guds namn om man saknar inre frid?

Allt detta är lika meningslöst som att plöga en ofruktbar åker.

« telugu-vers »

BETRAKTA ALLT ARBETE SOM GUDS ARBETE

Studenter!

Alla uppgifter i denna värld kan utföras om man anstränger sig tillräckligt. För att nå framgång i vilken aktivitet som helst är det nödvändigt att man anstränger sig. Till och med en liten myra kan vandra kilometervis i sträck om den anstränger sig. Inte ens en örn kan röra sig framåt utan att anstränga sig. Människan kan inte utföra ens den minsta uppgift om hon inte vill eller inte anstränger sig tillräckligt.

Låt alla andliga övningar grundas på kärlek

Med sin starka vilja lyckades Dhruva få en uppenbarelse av Gud redan i ung ålder genom intensiv botgöring och genom att övervinna alla svårigheter och lidanden med mod och själsstyrka. Tack vare sin starka vilja uppnådde han odödlighet och blev som den strålande Polstjärnan. På liknande sätt kan alla vinna framgång, oberoende av ålder, styrka och förmåga, när de handlar med fullt självförtroende. Ni måste ha läst levnadsbeskrivningar av många framstående vismän som i slutändan

upplevde bitterhet och besvikelse trots intensiv botgöring under många år, därför att de saknade självbehärskning. Visvamitra är ett exempel på detta. Han förlorade all den kraft botgöringen gett honom på grund av sin brist på självbehärskning och sinneskontroll. Han fick göra om all sin tidigare botgöring.

Egen ansträngning är ytterst nödvändigt inom alla slags aktiviteter.

*Ert framförande av en raga blir allt mer melodiskt ju mer ni övar.
Till och med en neemfrukt smakar allt sötare ju mer ni tuggar den.*

« telugu-vers»

Det är tack vare sin ihärdiga och intensiva träning som pojarna kan sjunga lovsånger så melodiskt.

Fastän den vise Durvasa utförde intensiv botgöring saknade han självbehärskning. Han var full av ilska och saknade helt inre frid. Därför kunde han inte uppnå något upphöjt tillstånd. Fastän han utförde intensiv botgöring och förvärvade många kraftfulla förmågor, förlorade han allt på grund av sin brist på inre frid. Förutom inre frid bör man också utveckla självbehärskning. Det är mycket centralt i människans liv.

*Självbehärskning är sanning, självbehärskning är rättfärdighet,
självbehärskning är vad veda-skrifterna lär ut,
självbehärskning är icke-våld, självbehärskning är uppoffring,
självbehärskning skänker lycka och himmelsk sällhet.
I själva verket är självbehärskning allt i alla världarna.*

« telugu-vers»

Kärlek är själva förutsättningen för alla andliga övningar. Det kan inte finnas något liv utan kärlek. Ni måste göra er allvarliga ansträngningar för att förstå denna yttersta grund, kärleken, och låta den prägla ert liv. Pojken som talade tidigare sade: "Livet är kärlek, njut av den." "Livet är en dröm, inse det." Vad är en dröm? Människans hela liv är en dröm. Nu är det dag och ni sitter här och lyssnar till Svamis tal. Ni tror att det inte

är en dröm eftersom ni ser det med era egna ögon, hör det med era egna öron, tänker på det med ert sinne och upplever det i ert hjärta. Ni tror att ni direkt erfar allt detta, men hur länge har ni denna upplevelse? På kvällen när ni går till sängs efter ert middagsmål kommer denna upplevelse att förblekna. På liknande sätt upplever ni glädje och sorg i er dröm, men hur länge varar denna upplevelse av glädje och sorg? Den varar så länge drömmen varar. Så fort ni vaknar blir alla era drömuupplevelser osanna. Era nattdrömmar existerar inte under dagtid. På liknande sätt minns ni inte era upplevelser under dagen i sömnen, så det ena är en nattlig dröm och det andra är en dagdröm. Dagdrömmar förekommer inte i den nattliga drömmen, och nattliga drömmar förekommer inte i dagdrömmen, men ni är närvarande i båda. Därför är ni allestädes närvarande. Då både era erfarenheter under dagen och på natten bara är en dröm, säger man att livet är en dröm. Ni måste inse detta. Det är sann religion. Religion betyder att inse sanningen. Att inse sanningen är sann religion.

Kärlek är det viktigaste vad det än gäller. Rishis utför botgöring djupt inne i täta skogar där vilda djur strövar fritt omkring. Dessa rishis bär varken gevär, svärd eller några andra vapen. Ändå lever de och de vilda djuren tillsammans i harmoni i dessa skogar. De är inte rädda för varandra. Vad beror det på? Det beror på att dessa rishis är uppfyllda av kärlek, vilket medför att till och med de vilda djuren förvandlas till kärleksfulla varelser. Vilket slags umgänge ni än valt kommer därför dess karaktär att påverka er. Därför sägs det: "Säg mig vilka du umgås med så ska jag tala om för dig hur du är." När ni väljer gott sällskap kommer ni att tillägna er goda egenskaper. Vad det än gäller är kärlek viktigast. Kärlek är Guds själva form. Lev i kärlek.

Utför alla handlingar för att glädja Gud

I Italien bodde en framstående fiolspelare vid namn Antony som gjort sig känd som fiolbyggare, men han brukade behöva ett år för att bygga en fiol. Hans vänner brukade säga åt honom: "Antony! Du är familjeförsörjare.

Att bara tillverka en fiol om året ger väl inte tillräcklig inkomst? Kan den räcka till familjens behov? Hur kan du leva lyckligt?" Då svarade Antony sina vänner: "Mina vänner! Gud gör allting perfekt. Därför bör även den minsta arbetsuppgift utföras på ett perfekt sätt. Först då kan man glädja Gud. Jag tillverkar inte dessa violer enbart för min familjs skull, och inte heller för mitt eget nöjes skull. Jag tillverkar dem för att glädja Gud, perfektionens högsta uttryck." Vilket arbete en människa än utför bör hon göra det för att behaga Gud. *Utför alla handlingar för att glädja Gud.* Andliga övningar är meningslösa om man saknar inre frid. På motsvarande sätt gäller att om man saknar självbehärskning blir alla yogaövningar man utför enbart fysiska övningar och kommer inte att ge sinnesfrid. Om man saknar inre frid och förnöjsamhet blir upprepadet av Guds namn bara konstlat och kommer inte att glädja Gud. Allt ni gör bör ni göra för att behaga Gud. Även en liten uppgift kan, om den utförs väl, glädja Gud. Gud uppskattar kvalitet, inte kvantitet. Till och med en enda sked komjölk är bättre än en tunna med åsnemjölk.

Ni tycker att ni utför storartade andliga övningar. Ni sitter och mediterar i en timme, men hur länge förblir ert sinne lugnt under denna timme? När ert sinne inte är lugnt ens en sekund, vad är det då för mening med att slösa tid på detta sätt? Vilket arbete ni än utför, betrakta det som Guds arbete. Detta är det bästa och lättaste sättet. Varför utsätter ni er för så mycket besvär genom att förbise detta enkla sätt. Även era hushållsgöromål är Guds arbete. Hur kan man säga det? Gud finns inneboende i ert hjärta. Det är bara tack vare Guds närvaro i ert inre som ni kan ni utföra alla era handlingar. Era ögon kan se och era öron kan höra enbart tack vare gudskraften inom er. I själva verket fungerar alla era sinnesorgan med hjälp av gudomlig kraft. Allt arbete ni utför med något av era sinnesorgan utförs därför i själva verket av Gud och för Gud. För vems skull utför ni ett speciellt arbete? Ni kanske säger att ni utför det för er egen skull, men vad syftar då "er egen" på? Är ni kroppen? Nej. Om ni är kroppen, varför säger ni då: "Detta är min kropp?" Om ni tror att ni är sinnet, hur kan ni då säga: "Detta är mitt sinne?" När ni säger: "min

kropp, mitt sinne", vem syftar då "min", "mitt" på? Ni är inte kroppen, ni är inte sinnet, ni bestämmer över dem. Kropp, sinne och sinnen är bara instrument. Det är Gud i form av gudomligt (atmiskt) medvetande som får dessa mänskliga instrument att fungera. Detta gudomliga medvetande finns i alla. Ingen i denna värld saknar det. Därför är Gud närvarande i alla i form av detta medvetande. *Hela världen genomsyrras av Gud. Hela världen är Guds manifestation. Gud är inneboende i alla varelser.*

Om ni frågar: "I vilka är Gud inneboende?" är svaret: "Han är inneboende i alla." Varför syns Han då inte? Ni vet säkert alla att det finns många olika sorters radband, såsom radband gjorda av basilikafrön, rudraksha och kristallkuler. Tråden är densamma i alla dessa radband, men den kan bara ses i kristallradbandet. På motsvarande sätt är Gud i form av "den gudomliga tråden" (Brahma sutra) närvarande i alla, men Han kan bara erfaras i de hjärtan som är rena och klara som kristallkuler. Därför bör ni rena ert hjärta för att få erfara Gud. Gud kan bara erfaras av dem som äger ett rent hjärta.

Befria er från begär, vrede och girighet

Människan utför många andliga övningar, såsom upprepande av Guds namn och meditation. Hon använder sig också av yogaställningar och fysiska kroppsövningar, men till vad nytta är allt detta när ni inte förmår befria er från era dåliga egenskaper, onda tankar och lågsint mentalitet? Ramayana, Mahabharata och Bhagavata är mänsklighetens viktigaste kunskapskällor när det gäller andlig kunskap. Vad lär de ut? Deras budskap är att människan inte bör hysa de dåliga egenskaperna begär, vrede och girighet. Ravana's dåliga egenskap begär var grundorsaken till händelserna skildrade i Ramayana. På motsvarande sätt gav Hiranyakasipus vrede upphov till berättelserna i Bhagavata, och Duryodhanas girighet till berättelserna i Mahabharata. På grund av den vrede och det hat han riktade mot Gud förlorade Hiranyakasipu sin urskillningsförmåga och miste allt. På grund av sin girighet var Duryodhana inte villig att ge pandava-

bröderna ens ett litet stycke mark. Vilket blev deras slutliga öde? Vad hände Ravana till sist? Fastän han begåvats med alla tänkbara förmågor förlorade han sitt kungadöme såväl som hela sin släkt eftersom han blev offer för sina begär. Hiranyakasipu hyste vrede mot Gud (Hari), förlorade sin urskillningsförmåga och utsatte utan ett uns av vänlighet och medlidande sin egen son för ett oerhört lidande. Vad hände Hiranyakasipu till slut? Han hade begåvats med alla förmågor och kunde kontrollera till och med de fem elementen. Trots detta fick han dåligt rykte och störtade sig i fördärvet på grund av sin vrede. Vad var det för mening med att förvärva så många förmågor? I slutänden hade han inte uppnått någonting alls. På grund av sin vrede led Duryodhana ett förkrossande nederlag och förlorade alla sina bröder. Han hyste hat mot pandavabröderna som alla var rättfärdigheten själv. Han låtsades att han trodde på Krishna, men i själva verket gjorde han inte det. Han utvecklade till och med hat mot Krishna, eftersom Denne gav Sitt stöd till de rättfärdiga pandavabröderna. Ravana, Hiranyakasipu och Duryodhana hyste hat mot Gud. För dem som äger sådana onda egenskaper är dörrarna till befrielse alltid stängda. Onda egenskaper utgör det största hindret på vägen till befrielse. Vad innebär befrielse (moksha)? Innebär det att nå fram till Kailasa eller Vaikuntha eller himlen? Att ge upp bundenhet är befrielse. När ni gradvis minskar er bundenhet leder det i sig till befrielse.

En gång frågade Narada Gud (Herren Vishnu): "Jag kommer alltid för att få Din darshan var Du än är, men ibland är situationen kritisk, och jag är i starkt behov av att träffa Dig. Vilket är Ditt huvudsäte där jag i en sådan situation har möjlighet att omedelbart få träffa Dig och få tala med Dig? Är det Vaikuntha, Kailasa eller Svarga?" Gud (Vishnu) svarade: "Narada! Skriv ner Min adress. *Jag uppehåller Mig där mina hängivna lovsjunger Mig*, Narada. Vaikuntha, Kailasa och Svarga är bara Mina filialer, men var än Mina kära hängivna lovsjunger Mig, där finner man Mig alltid. Det är Mitt huvudkontor. På alla andra platser kan Jag liknas vid en gudabild avsedd att bäras i procession. De är Mina tillfälliga boningar, men Min permanenta boning inrättar jag var än Mina hängivna lovsjunger Mig."

Gud är inneboende i varje hjärta. Förleds därför inte att tro att ni bara är vanliga dödliga. Alla är Gud förkroppsligad. Ni tror ni är vanliga dödliga varelser och lägger märke till skillnader grundade på namn och form på grund av er bundenhet till den fysiska kroppen som enbart består av de fem elementen. Glöm alla skillnader avseende namn och former och inse denna sanning. Kontemplera över den eviga grunden, det gudomliga. Slösa inte bort ert liv på trivial, materiell och världslig strävan.

Kärlek är en hängivens smycke

Gud är kärleken själv. Allt är Hans kärlek manifesterad. Den som har en form har också vissa utmärkande drag, men Gud har ingen form och därför inga speciella fysiska drag. Kärlek är Gud, Gud är kärlek. Kärlek har ingen form. Kärlek är kärlek, det är allt. Havet har en gräns, himla-

valvet har en gräns, men kärleken är gränslös. Det fanns en hängiven i Karnataka som hette Mallamma. I en av sina kompositioner sjöng hon: "O Herre! Lotusblomman är en sjös prydnad. Utan en lotus i sjön är den inte vacker. På motsvarande sätt är hus en bys prydnad. Månen pryder himlen. Vågor smyckar havet. Kärlek är Dina hängivnas utsmyckning. Det finns ingen vackrare utsmyckning än Din kärlek." Liksom havet utan vågor, himlen utan månen och sjön utan lotusen saknar skönhet har ett liv utan kärlek ingen mening. Kärlek är människans förnämsta prydnad. *Kärlek är Gud, lev i kärlek.* Älska alla. Även om den andra personen saknar kärlek bör ni dela med er av er kärlek till honom. Som Jag sagt tidigare kan kärlek liknas vid en nålen på en kompass. Var ni än placerar kompassen kommer nålen alltid att peka mot norr. På liknande sätt bör allt ni tänker, allt ni önskar och allt ni gör riktas till Gud. På motsvarande sätt som när ni tjänar pengar genom affärsverksamhet eller arbete bör ni förtjäna en rikedom av kärlek genom varenda aktivitet ni utför i ert dagliga liv. Kärleken är fullkomlig och obegränsad.

*Det där är obegränsat, det här är obegränsat.
När något obegränsat tas från något obegränsat
är återstoden fortfarande obegränsad.*

Kärlek behåller alltid denna egenskap att vara obegränsad. Den varken ökar eller minskar. Det är från den obegränsade kärleken som det gudomliga manifesteras. Där obegränsad kärlek råder manifesterar Sig Gud.

Följ den lätta vägen, kärlekens väg

Ni vet inte hur lätt det är att erfara Gud. Det kan vara lite svårt att klämma sönder en blommas kronblad eller pressa smör till en boll, men att erfara Gud är mycket lättare. Ni följer dock inte denna lätta väg. Det beror på er felaktiga föreställning. Ni tror att det är mycket svårt att erfara Gud eftersom ni tror att Han finns någonstans långt borta och att man måste

utföra intensiv botgöring och bedriva andliga studier för att lyckas. Denna felaktiga föreställning hindrar er. Gud är inte fjärran från er. Vart ni än ser finns Gud där.

Med händer, fötter, ögon, huvud, mun och öron överallt genomtränger Han hela universum. Varför söka efter någon som finns överallt? Det behövs inte. Ni ser världen med era fysiska ögon. Denna värld är i sig Guds manifestation. Den som ser men ändå inte känner igen verkligheten är en dårre. Vart ni än ser finns Gud. Alla huvuden ni ser är en del av Guds kosmiska form. Ni ser bara yttervärldens namn och former och betraktar dessa som enbart dödliga varelser. När ni förändrar er inställning inser ni att alla är gudomliga. Felet ligger i ert synsätt och inte i skapelsen. Vilken färg era glasögon än har tycks världen anta samma färg. Om ni ser på världen med en känsla av hat kommer ni att finna hat överallt. Om ni däremot ser kärleksfullt på världen kommer ni att finna kärlek överallt. Således är det känslorna som bestämmer resultatet. Det ni ser i yttervärlden är en återspeglning av era egna känslor.

Alla är Gud förkroppsligad. Utveckla denna känsla av enhet. Inget i denna värld är kraftfullare än kärlek. Kärlek äger mer kraft än till och med en atombomb, en vätebomb eller någon annan bomb. Om ni bara hyser kärlek är allt möjligt för er. Ni är så många som samlats här. Varför? Det beror på kärlek. Det beror på Svamis kärlek till er och er kärlek till Svami att så många kommit hit. Har någon skickat en inbjudan till er? Nej. Kärlek är den största enande kraften. Utveckla därför kärlek, tala kärleksfullt med varandra, handla alltid kärleksfullt och kontempera alltid över denna grund som är kärlek. Det finns ingen lättare väg än denna. Många sluter sina ögon, räknar kulorna på sitt radband och tycker att de upprepar Guds namn. De håller radbandet i sin hand, men deras sinne vandrar i väg till en tvätterska eller en frisör. De sitter och mediterar, men deras sinne irrar i väg till köket när de känner lukten av en alltför länge stekt curryrätt. Kan man kalla detta upprepande av Guds namn, japa, eller meditation? Vad innebär japa? Verklig japa innebär att ni tänker att Gud finns inom er och att ni är Gud. Vad innebär då meditation? Att tänka *Jag är Gud* (Brahman), *jag är Gud* (aham Brahma asmi) är verklig meditation. Ingen veda-skrift anvisar någon enklare väg än denna. Alla veda-skrifterna förkunnar: *Du är det* (tat tvam asi) *och Gud är det högsta medvetandet* (prajnanam Brahma) *och detta Själ är Gud* (ayam atma Brahma). Medvetandet inom er är Gud. Därför finns allt inom er. Det djupsinniga påståendet ayam atma Brahma betyder *Jag är Gud* (atma och Brahman). Dessa ord uttrycker sanningen, men de lärde skapar förvirring hos er och rubbar er tro genom att misstolka dessa ord. Ge inte utrymme för denna förvirring. Plåga inte ert sinne med deras bollande med ord. Följ kärlekens väg. Den enklaste, ljuvligaste, sublimaste och sällaste vägen är kärlekens och endast kärlekens.

(Sathya Sai Baba slutade Sitt tal med lovsången *Prema Mudhita Manase Kaho...*)

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2011, s.66-72, 84.

Kungsvägen till Gud

Leonardo Gutter

Min första resa till Indien, för att få se och uppleva vår älskade Sathya Sai Baba, gick till Madras, numera kallad Chennai. Jag ville lära känna Honom. Jag hade alltid tänkt att om jag levt för två tusen år sedan skulle jag ha gjort en resa för att få träffa Jesus. Efter att ha hört om Sai Baba sa jag till mig själv att jag måste få lära känna Honom, så jag begav mig till Indien. Han var på resa och skulle dagen för min ankomst anlända till Sundaram, Chennai, så där befann jag mig bland minst 50 000 människor. Ingen visste när Han skulle anlända, men plötsligt började mitt hjärta slå fortare. Jag trodde jag hade fått något problem med hjärtat, men just i det ögonblicket kom Svami. Sedan den dagen brukade mitt hjärta börja slå fortare strax innan Sai Baba kom ut för darshan. Jag insåg att mitt hjärta anade Honom före mitt sinne. Därför säger Svami att vi måste följa vårt hjärta. Det leder oss alltid till sanningen.

Kom alltid ihåg Gud

Under denna resa befann jag mig en dag i Abbotsbury och där hölls det ett offentligt möte. Jag fick möjlighet att sitta ca 10-20 meter från den plats där Sai Baba skulle sitta för att se kulturprogrammet. När Svami satte sig i sin stol tänkte jag att nu var det ett lämpligt tillfälle att presentera mig, så jag reste mig och gick fram till Honom. Ingen hindrade mig. Jag gav Honom mitt visitkort. Svami såg på mig och tog emot kortet. Han log, klappade min hand och sa till mig: "Du är mycket lyckligt lottad."

Ja, kära bröder och systrar, jag är mycket lyckligt lottad och det är alla ni också. Vi måste bara vara medvetna om det och låta oss uppfyllas av sällhet. Vi måste utnyttja detta tillfälle på bästa sätt och intensifiera våra andliga övningar. Den viktigaste av alla andliga övningar är att minnas

Gud, att tänka på Honom så många gånger som möjligt under hela dagen. Då kommer vi att ständigt leva nära Gud.

Kära bröder och systrar, jag ber er inse att de "glasögon" genom vilka vi betraktar världen ger oss problem. Låt oss kasta bort dessa dåliga glasögon och i fortsättningen använda Svamis glasögon, "kärlekens glasögon". Låt oss betrakta världen med Svamis ögon. När vi bär Sai-glasögon kan vi inte kritisera någon, för vi kommer att uppleva att alla gör sitt bästa, med bästa avsikter. Låt oss betrakta världen endast med Svamis ögon, låt oss känna och tänka enbart kärlek. Detta är kungsvägen till Gud.

Det eviga bandet

Vi må utföra mycket tjänande, meditera i timmar, utföra andningsövningar och sjunga mantran, men om vi inte förstår och tillämpar Svamis viktigaste undervisning kommer vi inte att göra några framsteg. Vi måste utföra alla dessa aktiviteter i Sais anda. Att intensifiera våra andliga övningar innebär att vara mera kärleksfulla. Med "Sai-ögon" ser vi alla som en Enda, ser vi alla som Sai, slutar vi kritisera våra medmänniskor och känner att vi alla är Ett.

Det är viktigt att vi är medvetna om vad det innebär att vara Hans hängivna. I liv vi levde för mycket länge sedan slöt Han ett heligt band med våra själar. Han tog oss under Sitt beskydd och sa: "Ja, Jag kommer att beskydda er, vägleda er, alltid vara med er." Detta löfte och band gäller inte bara i detta liv utan för alltid, i evighet, tills vi vaknar till medvetande om att vi är ett med Honom. Nu är det vår tur att acceptera Honom, att bli Hans hängivna. Den sanne hängivne är inte den som älskar Gud. Detta är inte så viktigt för det kan vara en mycket emotionell och ytlig känsla. Verkligt hängiven är den som lever på ett sådant sätt att han förtjänar Guds kärlek. Var och en av oss har fått möjlighet till gudomlig kontakt och fått en gudomlig kallelse. Detta är Sais största mirakel.

Underbara saker händer i hela världen. Sathya Sai Baba renar överallt hjärtat och sinnet hos människor, även hos många som inte valt

den andliga vägen. I och med denna personliga transformation förändras deras perspektiv och värdeinriktning, och de bryr sig mer om sina medmänniskors behov. De börjar tjäna de behövande och utföra personliga andliga övningar. Detta är en global företeelse, och det är Sathya Sai Babas underbaraste mirakel. Han förändrar livet för åtskilliga miljoner människor över hela världen.

Sai är en oändlig kraft och källa till kärlek som visar miljontals människor över hela världen hur man blir en bättre person, hur man kan förändra sig själv. De flesta av dem kom aldrig till Indien för att få vara i Hans gudomliga närvaro, men de upplever Hans närvaro, Hans beskydd och vägledning i sina liv. Dessa människor har berörts av det gudomliga.

Den gudomliga energins källa

När Sai-organisationen började växa och engagera allt fler människor i Brasilien uppstod det oro och avundsjuka i en annan andlig rörelse. Där beslöt man därför att sända en av sina ledare till Prasanthi Nilayam. Den person man skickade är mycket känd i Brasilien och äger dessutom andliga förmågor såsom att kunna se auror. Därför skickades han till Indien för att skaffa information om Sathya Sai Baba och för att bevisa att Sai Baba inte var den Han påstod sig vara. När denna person återvände till Brasilien höll han sitt första tal vid ett möte med fem tusen deltagare. Han berättade att änglar omgav hela ashrammet, och att när Svami kom ut för att ge darshan sänkte sig ett andligt ljus över alla så att de renades och fylldes med gudomlig kärlek. Han såg vad de flesta andra inte ser, och eftersom han var en sann andlig sökare insåg han sanningen om Svami.

Jag skulle vilja berätta ytterligare något för er. En Sai-hängiven, en broder som brukade vistas här sex månader varje år och hade en plats på verandan, tog en gång ett foto av Sai Baba. När han framkallade filmen upptäckte han något märkligt i fotot. Han hade tillfälle att visa det för Svami och frågade honom vad det var som syntes i bilden. Svami svarade att i Sin nåd hade Han tillåtit honom fotografera den gudomliga energin

som oavbrutet strålade ut från Honom. Jag har en kopia av detta foto hemma, och kan berätta att det är helt fantastiskt. Från Svamis kropp sprider sig strålar av gudomlig energi i olika färger, en del har form av spiraler, och andra är lysande ord svävande i luften framför Honom. Tänk på de gångerna Ni sett när Sai Baba rör Sin hand i luften som om Han skrev något. Med våra ögon kunde vi då bara se den fysiska formen, inte den gudomliga energin som oavbrutet strålade ut från Honom. Våra fysiska ögon kan inte uppfatta den otroliga andliga energi som genomsyrar hela detta Prasanthi Nilayam. Denna gudomliga kraft finns här nu och kommer att förbli här i evighet. Jag ber er, kära bröder och systrar, sluta aldrig någonsin besöka Prasanthi Nilayam. Fortsätt fylla er med denna otroliga gudomliga energi.

Vi kanske frågar oss om något har förändrats när Sai Babas fysiska form inte längre är närvarande. Låt mig säga er: Allt har förändrats och ändå har inget förändrats. Nu måste vi låta det formlösa, inte formen, stå i fokus, men snälla ni glöm inte att Hans form är mycket levande för oss i vårt hjärta. Den är inpräglad där och ger oss darshan. Vi behöver bara vända oss inåt i stället för utåt för att uppleva denna darshan.

Följande är också viktigt. Den gudomliga energin innesluten i denna vackra form Bhagavan Sri Sathya Sai Baba valt är evig och återfinns inte på någon speciell plats, utan den finns överallt. Denna allsmäktiga, allvetande, allestädes närvarande gudomliga energi som manifesterade sig i våra liv lever i högsta grad. Den är evig. Den fortsätter att vägleda oss, beskydda oss och manifesteras i oräkneliga former i våra liv. Den lyssnar fortfarande till våra böner och besvarar dem. Den hjälper oss var vi än befinner oss. Detta kommer alltid att gälla.

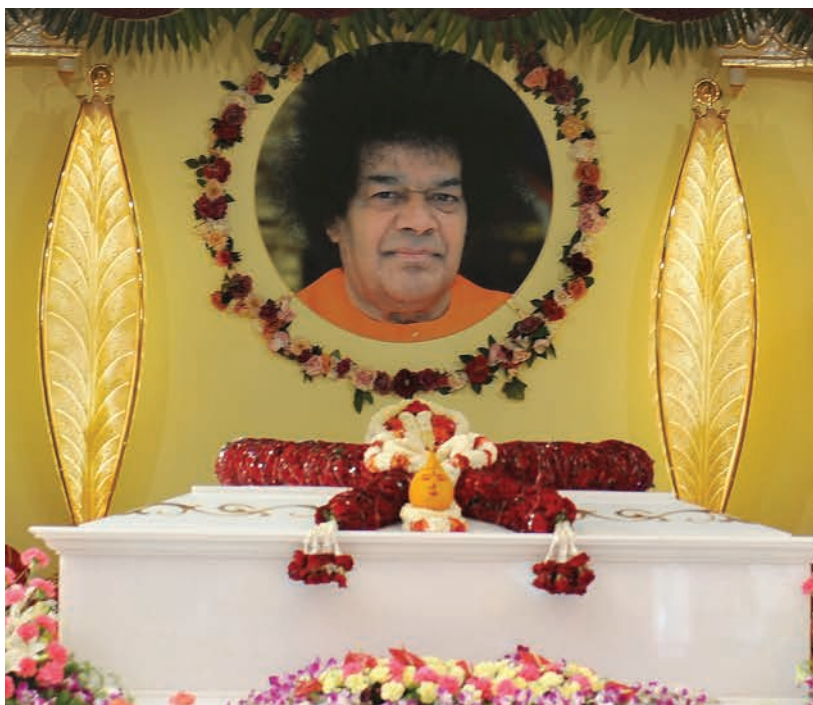
Låt oss bli rena kanaler för Sai Babas gudomliga Kärlek

Låt mig framhålla något annat som är mycket viktigt. Sai-organisationen är ett uttryck för Sai Babas vilja. Det finns ingen skillnad mellan den indiska organisationen och den internationella organisationen utan vi tillhör alla en enda organisation. Organisationen är en, både i tanke och handling. Vi är förenade genom vår kärlek till Sathya Sai Baba och vår önskan att tjäna i Hans mission. När Sai Baba

upprättade Prasanthi-rådet gav Han dess medlemmar ett gudomligt uppdrag: "Bege er ut till världens alla hörn och sprid Mitt budskap." Låt alla få del av glädjen som Sai har givit oss. Låt oss förmedla Hans budskap om andlig befrielse till alla. Låt oss vara villiga att fullständigt offra oss vid Hans gudomliga lotusfötter. Låt oss bli inspirerande exempel på Hans odödliga kärlek så att vi alla bidrar till att uppfylla Hans önskan om att alla världar ska kunna leva i frid och lycka (samasta lokah sukhino bhavantu). Må vi alla bli de bästa förebilder för Hans budskap! Må vi alla bli rena kanaler för Hans oändliga och gudomliga kärlek!

Solen på himlen må förblekna en dag, men Sathya Sai Babas rykte och glans kommer aldrig att förblekna, utan kommer att spridas allt mer och mer i tiden som kommer!

Ur: *Sanathana Sarathi*, april 2012, s.140-143.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Ryssland

Den 1- 3 juni 2012 utförde 14 Sai-hängivna kärleksfullt samhällstjänande i staden Belyaev i Kaluga, en region sydöst om Moskva. Prydnads- och fruktträd, buskar och blommor planterades i trädgården som omgav stadens kyrka. Vid kyrkans entré uppställdes ett bord med blommor ordnade i lotusform, och Sai-ungdomar målade det i himmelsblå färg för att matcha taket. På väggarna i en lokal som var daghem och förskola målades seriefigurer. Hängivna reparerade, renoverade och snyggade upp en lägenhet där en ensamstående mor bodde med tre barn. Barnen och modern blev överlyckliga när de erbjöds detta osjälviska tjänande.

Sai-hängivna målade också tillsammans med lokala tonåringar en gazebo (fristående byggnad öppen på sidorna) på en lekplats. Ett nytt gungbräde i trä prytt med svanar tillverkades till lekparken. Stadens invånare inklusive barn gavs terapeutisk massage. De var mycket glada för den hjälp som de Sai-hängivna gett och bad dem att komma tillbaka snart.

Den 10-12 juni 2012 arrangerades ett andra regionalt arbetsläger i den sibiriska regionen i byn Nizhnii Koen (6 mil från Novosibirsk). Ungefär 30 Sai-hängivna från fyra städer i denna region deltog. En lokal medicinsk klinik och en affär målades. Blommor planterades i byn, och lekparker städades genom att skräp plockades upp. Gratis hårklippning erbjöds byborna. Barn till de Sai-hängivna inspirerade de äldre genom att hjälpa till att rensa ogräs och städa. Ryska sånger och danser framfördes av de hängivna och fyllde atmosfären med glada och varma känslor. I slutet av tjänandeprojektet välsignades byn med ett länge emotsett regn- och åskväder. Byborna var mycket glada över den kärleksfulla hjälpen de fått av de Sai-hängivna och bad dem komma tillbaka igen.

Ur: *Santhana Sarathi*, oktober 2012.

Allsmäktig Gud

T.R. Sai Mohan.

Jag tror att den händelse som jag nu skall berätta om och som skildrar Sai Babas sällsamma drama, hände någon gång under 1964. En kväll omkring klockan halv nio när intervjuer och lovsång hade avslutats i Prasanthi Nilayam meddelade professor Kasturi att det den kvällen ungefär vid halv elvatiden skulle komma att bli ett mycket kraftigt regnväder och att alla män skulle söka sig till en säker plats för att sova och kvinnorna skulle få sova inne i själva templet. Dessa instruktioner kom från Svami.

På den tiden fanns det inga byggnader där man kunde övernatta. Det enda som fanns var templet med rum en trappa upp, där Sai Baba bodde och några små hus där personer såsom professor Kasturi bodde. Dessutom fanns det ett postkontor och en liten matsal. Eftersom taket på matsalen var täckt med lösa stora svarta stenplattor, som inte var sammanfogade och täta, rann det in vatten när det regnade, och gjorde det omöjligt att sitta där och äta. I templets södra hörn fanns det också en tryckpress. Det var de byggnader som fanns på den tiden.

Efter att de hängivna hört professor Kasturis meddelande avslutade de sin middag och kvinnorna tog skydd i templet och medan männen gick till de säkra platser de kunde hitta. De hängivna hade den fasta övertygelsen, och det var också mångas erfarenhet, att sådana meddelanden som gavs enligt instruktioner från Sai Baba, alltid besannades. På den tiden brukade Svami utföra många mirakler dagligen, som bevitnades av många hängivna med en stark känsla av gudomlig extas. Min enda besvikelse är att de som var här på den tiden upplevde och glädde sig åt tusentals mirakler utförda av Baba, utan att berätta om dem för andra eller skriva ner dem, och därmed berövas kommande generationer möjligheten att få veta om dem.

Det måste finnas flera tusentals under och mirakulösa händelser som upplevts av tusentals besökande hängivna, även av hängivna som inte besökt Svamis ashram. De flesta händelser blev aldrig nedskrivna. Kanske kommer de, om Svami vill det, att väckas till liv igen och bli kända för alla.

Klockan var exakt halv elva på kvällen. Den kolmörka himlen dånade av åska. Det genomträngande tunga regnet översvämmade snart marken med vatten. Det regnade oavbrutet till klockan tre på morgonen och det var översvämning överallt. Det hade regnat så mycket att vattnet i Chitravathi-floden nådde ända upp till tempelgården. Alla hängivna, speciellt männen som tillbringade natten på olika platser, höll sig vakna, oroligt väntande på gryningen!

För mig och min vän var verandan, där Svamis tryckpress fanns, tillflyktsorten för natten. Men eftersom regnet piskade in på verandan, satt vi ihopkrupna tillsammans i ett hörn och skyddade oss själva med en matta av dadelpalmsblad. Inte förrän regnet slutade vid tretiden på morgonen kunde vi sträcka på oss och röra våra ben som hade blivit stela vid det här laget.

Vid femtiden på morgonen började människor röra på sig för att göra sina morgonsysslor. Fastän regnvattnet hade runnit bort mot lägre liggande områden hade det bildats vattenpölar här och där. Omkring halv sju på morgonen hörde vi en man och en kvinna skrika nära templet och ropa glåpord mot Svami. För att förstå vad som pågick sprang jag och min väninna fram till platsen. På den tiden fanns det utanför templet förutom Svamis matsal även några få affärer där man kunde dricka te. Vi förstod att det var en av ägarna till en sådan te-affär och hans fru som skrek i templet.

De skrek för att på något sätt hade deras enda barn, en dotter, försvunnit när den häftiga regnskuren pågick. Mannen skällde på Svami ömsom på tamil och ömsom på telugu (sydindiska språk). Kvinnan slog sig på huvudet och för bröstet och hävde ur sig skällsord mot Svami. Den upprörde mannen skrek högt och hånfullt: "Jag har förlorat mitt barn. Vi trodde på att

du var Gud och har blivit lurade. Du sa att du skulle ta hand om oss och att vi skulle sätta upp en te-affär framför templet för att förtjäna vårt levebröd. När vi nu har förlorat vårt barn, vilken hjälp kommer du nu att erbjuda oss?" De hängivna som hade samlats där och hörde hur dessa två människor skällde på Svami, var upprörda men tyckte samtidigt synd om dem och sa: " Vad kan de göra? Dessa människor har förlorat sitt enda barn och vet inte vad de skall ta sig till." Alla väntade ängsligt på vad som skulle hända härnäst. Då visade sig Svami på balkongen ovanför! Det blev tyst runt omkring. Svami vände sig mot affärsinnehavaren och sa: "Din lymmel! Ni var båda oförsiktiga och hade inte uppsyn över er dotter och nu kommer ni hit och skriker. Gå och leta efter ert barn i brunnen bakom er affär." Därefter gick Svami genast in.

Paret liksom många andra viskade mellan sig. "I brunnen? Hur ska vi söka efter barnet i brunnen? Även om vi hittar henne kommer hon då att vara vid liv?" Eftersom det var översvämning överallt var det svårt att lokalisera brunnen. Många människor vadade genom pölar av vatten och hittade till slut kanten runt brunnen och bestämde sig för att det måste vara den brunn som Svami menat. När de stod och funderade på hur de skulle ta sig ner i brunnen kom det fram några personer som kunde dyka ner i brunnen. De gjorde sig klara och tog sig ner i brunnen. Det mumlades en hel del runt brunnen. Tillslut kom de två dykarna upp till vattenytan med den femåriga flickan i famnen. De som stod runtomkring tog genast tag i flickans händer och lyfte upp henne. Hon levde och skrattade! O! Vilken överraskning! Vilket under! Alla som hade samlats runt omkring började ropa "Sai Ram! Sai Ram!" Vi var överväldigade när vi såg att flickan var nästan helt oberörd och verkade frisk, trots att hon hade tillbringat de senaste timmarna på nästan 9 meters djup i brunnen. När människorna frågade henne hur det var sa hon: "Jag hade det bra. Det fanns inget vatten där och Baba var med mig."

Utdrag ur: "*Leela Mohana Sai*" av T.R. Sai Mohan.

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober 2012s 336-337.

Praktisera tystnad

*Vad ni än gör ha Guds namn på era läppar och
en innerlig tro i ert hjärta.*

*Genom detta transformeras ert arbete till en tillbedjan av Gud.
I dagens värld måste ni öppna ert hjärta och hålla munnen stängd,
men människor gör precis tvärtom. Det är förräderi mot Gud.*

Praktisera tystnad i möjligaste mån.

De forna vise praktiserade tystnad (maunam) som en andlig övning.

*Nuförtiden ger sig människor hän i alltför mycket pratande
om triviala och oviktiga saker.*

När man praktiserar tystnad kommer man att kunna uppleva sällhet.

Den som pratar mycket får lite gjort.

Den som handlar pratar inte så mycket.

- Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, maj 2012, baksidan.

Vinna Guds kärlek

Varje människa längtar efter lycka och frid.

Ingen önskar olyckor och elände.

*Felet är att de inte gör klart för sig
var de ska finna sann och verklig lycka.*

*Sann lycka och frid kan varken fås
genom rikedom eller ägodelar
eller genom akademisk, materiell
eller vetenskaplig strävan.*

Dessa ger bara tillfällig frid och lycka.

Verklig frid finns bara i Guds kärlek.

*Människans sanna strävan i livet bör vara
att vinna Guds kärlek.*

- Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2012, baksidan.

